

Forffjellige, som ganske vist ikke slutte sig her-til, men som i hvert Fald mene, at det i alle Henseender er. ønskeligt, at de Midler, som ere opsamlede og bragte tilveie fra Fortiden, blive bevarede og først og fremmest, ja vel foresøblig ubetinget, blive anvendte i kirkelige Tjemed, og derfor ønske en Kirkefond. Paa den anden Side staa de, som aldeles bestemt have en modsat Opfattelse, som mene, at de Midler, der her omhandles, ere Statens Eiendom ligesom andre Statens Midler, at det er Midler, frembragte gennem Beskatningslove og henlagte til Rønning af Kirkens Embedsmænd netop paa samme Maade, som man til de samme Tider har paalagt andre Skatter og henlagt dem til Rønning af andre Stats-embedsmænd. Og disse Folk have i det Hele taget tillige den Mening, at det er urigtigt af sige Midler at danne en særegen Fond og derved disponere over Midlerne under andre Bilskaar, end man overhovedet disponerer over Stattemidler. De mene altsaa, at man bør behandle Tjenesterne m. m. paa den Maade, at man inddrager Midlerne af disse Skatter i Statskassen paa samme Maade, som man inddrager Udbyttet af andre Skatter, og saa lønner de geistlige Embedsmænd med saadanne passende Rønninger, som den lovgivende Mædts forffjellige Faktorer kunne blive enige om, paa samme Maade som man nu lønner alle andre Statsembedsmænd. Naar disse Anskuelse staa ligeoverfor hinanden, og saa skarpt som de staa i dette Dieblisk, maa jeg vedkjende mig den Mening, at alle mulige Bestræbelser for at faa en Lov ud maa opgives, medmindre det skulde være muligt at finde en Form, under hvilken man kan mødes. Jeg for mit Vedkommende er altid villig til at gjøre Forsøg paa at finde, om der ikke skulde gives Udgangspunkter for en saadan gjenfaldig Rønskommen, om der dog ikke skulde kunne tænkes Forslag, hvorved hver Part beholdt, hvad den i og for sig satte Pris paa som det Vigtigste, og derimod opgav, hvad den ansaa for mindre vigtigt. Enhver kjender jo efter den Del, jeg i tidligere Samlinger har havt i denne Sags Behandling, meget godt mit Standpunkt og veed sølgelig, at jeg principielt holder med dem, som jeg sidst nævnte,

og som mene, at det er Statens Midler, her handles om, og at det i og for sig var det Hensigtsmæssigste at raade over dem paa samme Maade som over andre af Statens Midler. Men jeg skal dog sige, at det staa for mig som saa tvivlsomt og vanskeligt, i en nær Fremtid at faa denne sin Mening sat igjennem i dens hele Skarphed, at jeg ikke kan tro Andet end, at det er rigtigt dog at søge, om man ikke kunde mødes med Modparten, og jeg vil sige, at et saadant Middele til at indlede en Rønskommen — og derfor har jeg taget Ordet — har jeg fundet i det Forslag, der er fremsat af Mindretallet, hvor det udtrykkelig er udtalt, at de Midler, som omtales i Loven, tilhøre Staten, og hvor det altsaa er givet ved selve Dannelsen af Fonden og ved det Udtryk, hvormed denne Fond benævnes, at al Tanke om, at Midlerne tilhøre Kirken, er borte, at de altsaa ere Statseiendom. Jeg ser meget godt, at derved opgiver man Noget af det, man anser for rigtigt og ønskeligt, nemlig den Modstand, som man principielt har gjort, og som jeg ogsaa kunde ønske at gjøre mod Fonden; men intet Forslag er muligt uden et Offer. Jeg vil derfor tillade mig at tilføie til denne min Udtalelse, at jeg vil stemme for Forslaget under Nr. 11, og hvis dette Forslag bliver vedtaget, da for Mindretallets Forslag, men hvis det ikke bliver vedtaget, stemmer jeg, som jeg gjorde ved anden Behandling, mod Mindretallets Forslag, og jeg skal ogsaa ved den sidste Afstemning stemme for Flertallets Forslag. Jeg skal gjøre dette, uagtet jeg ganske sikkert ikke vilde stemme for det, hvis det forelaa afgjort endelig. Thi medens jeg er fuldstændig enig i de Hovedprinciper paa hvilke det hviler, er der dog forffjellige Enkeltheder deri, som ere af den Art, at jeg ikke kunde sige Ja til Loven, hvis den usforandret forelaa til endelig Vedtagelse; men Forholdet er, som det saa ofte er Tilfældet, at vi vide, at Forslaget ikke vil gaa igjennem de senere Trin af Lovgivningsmagten usforandret, som det foreligger, og at det derfor vil komme til yderligere Behandling her i Thinget eller ogsaa fuldstændig strande. Jeg skal altsaa gjentage, at, hvis Forslaget under Nr. 11 vedtages, stemmer jeg